

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 kwietnia 2015 r.

Poz. 329

OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 10 marca 2015 r.

w sprawie wykazu wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej z uwzględnieniem przepisów krajowych wdrażających te przepisy

Na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 5 lutego 2015 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. poz. 308) ogłasza się wykaz wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej z uwzględnieniem przepisów krajowych wdrażających te przepisy stanowiący załącznik do obwieszczenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *wz. K. Plocke*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1261).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa
i Rozwoju Wsi z dnia 10 marca 2015 r. (poz. 329)

**WYKAZ WYMOGÓW OKREŚLONYCH W PRZEPISACH UNII EUROPEJSKIEJ Z UWZGLĘDNIENIEM PRZEPISÓW
KRAJOWYCH WDRAŻAJĄCYCH TE PRZEPISY**

Lp.	PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	PRZEPISY KRAJOWE WDRAŻAJĄCE PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	ZAKRES WYMOGU
	Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część jest położona na obszarze szczególnie narażonym na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego (OSN). W przypadku, gdy na obszarze szczególnie narażonym na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego (OSN) jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części		
1.	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 68, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą Rady 91/676/EWG”	Rozporządzenie Nr 6/2012 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 1 października 2012 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego poz. 3243), Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 17 sierpnia 2012 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 3601 oraz z 2013 r. poz. 4767), Rozporządzenie Nr 7/2012 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 3 października 2012 r. w	Przestrzega się wymagań z programów działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla wyznaczonych obszarów szczególnie narażonych na zanieczyszczenia azotanami pochodzenia rolniczego (OSN), na terenie których położone jest gospodarstwo rolne lub jego część

	spawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 2069), Rozporządzenie Nr 5/2012 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 3847), Rozporządzenie Nr 5/2012 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego poz. 3157), Rozporządzenie Nr 1/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 10 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszarów szczególnie narażonych Czerniejówka, Kanał Żmudzki, Kuraszew, Przegaliny Duże i Uherka (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego poz. 235), Rozporządzenie Nr 2/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej	
--	---	--

	w Warszawie z dnia 4 lutego 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszarów szczególnie narażonych Doba i Guber (Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego poz. 967), Rozporządzenie Nr 3/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 25 lutego 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszarów szczególnie narażonych Dopływy Narwi od Lizy do Śliny i Jabłonka (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 1417), Rozporządzenie nr 2/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego poz. 1807), Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego poz. 1856),	
--	---	--

	Rozporządzenie Nr 4/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Zgłowiączka (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego poz. 1627), Rozporządzenie Nr 4/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Zgłowiączka (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 2962), Rozporządzenie nr 5/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Bzura (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 6182 oraz z 2014 r. poz. 1054), Rozporządzenie nr 6/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu	
--	--	--

	azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Bug od Tocznej do Broku (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 6183 oraz z 2014 r. poz. 1053), Rozporządzenie nr 7/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszarów szczególnie narażonych Dopływy Narwi od Orzu do Pełty, Krępianka, Niestępówka, Pniewnik i Wkra (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 6184 oraz z 2014 r. poz. 1051), Rozporządzenie nr 8/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Skrwa Lewa (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 6185 oraz z 2014 r. poz. 1052), Rozporządzenie Nr 9/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Prawostronne	
--	--	--

	dopływy Zbiornika Włocławek (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 6186 oraz z 2014 r. poz.1055), Rozporządzenie nr 5/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Bzura (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 2993 oraz z 2014 r. poz. 441), Rozporządzenie nr 8/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Skrwia Lewa (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 2994 oraz z 2014 r. poz. 440), Rozporządzenie Nr 5/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Bzura (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego poz. 1991 oraz z 2014 r. poz. 343),	
--	--	--

	Rozporządzenie Nr 9/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Prawostronne dopływy Zbiornika Włocławek (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego poz. 1992 oraz z 2014 r. poz. 344), Rozporządzenie Nr 6/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Bug od Tocznej do Broku (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 2240 oraz z 2014 r. poz. 430), Rozporządzenie Nr 5/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego Bzura (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 3618 oraz z 2014 r. poz. 714)	
Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część jest położona na obszarze Natura 2000. W przypadku, gdy na obszarze Natura 2000 jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części		

2.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b oraz art. 4 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7), zwanej dalej „dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE”	Art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”	Przestrzega się wymagań obligatoryjnych wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym gatunków ptaków wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133 i Nr 67, poz. 358 oraz z 2012 r. poz. 358), które spełniają kryteria określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie siedlisk przyrodniczych”
Poniższy wymóg obowiązuje rolników, którzy realizują działania lub przedsięwzięcia, mogące znacząco lub znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub na obszar Natura 2000 w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o udostępnianiu informacji”			
3.	Art. 4 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE	Art. 33 ustawy o ochronie przyrody, w związku z art. 59 ustawy o udostępnianiu informacji i art. 34 ustawy o ochronie przyrody	Zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura

			2000. Powyższy zakaz nie dotyczy rolnika, który realizuje działania po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, o których mowa w art. 33 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, mogą być realizowane, jeżeli: 1) została wydana decyzja, o której mowa w art. 71 lub 72 ust. 1 pkt 1, 3, 6, 8 i 9 ustawy o udostępnianiu informacji, albo 2) po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji
Poniższe wymogi obowiązują rolników na terenie całego kraju			
4.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE	§ 6 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 1348), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt”	Przestrzega się zakazu niszczenia siedlisk i ostoji, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania ptaków objętych ochroną na podstawie przepisów § 2 i 3 rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt i wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do tego rozporządzenia
5.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego	Art. 60 ust. 6 pkt 2–4 ustawy o ochronie przyrody	W strefach ochrony ostoji, miejsc rozrodu i regularnego przebywania ptaków

	i Rady 2009/147/WE		wymienionych w załączniku nr 4 do rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt zabrania się: 1) wycinania drzew lub krzewów; 2) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli nie jest to związane z potrzebą ochrony poszczególnych gatunków; 3) wznoszenia obiektów, urządzeń i instalacji. Powyższy zakaz nie dotyczy rolnika, który posiada, wydane na podstawie art. 60 ust. 7 ustawy o ochronie przyrody, zezwolenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska
Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część jest położona na obszarze Natura 2000. W przypadku, gdy na obszarze Natura 2000 jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części	6. Art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą Rady 92/43/EWG”	Art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody	Przestrzega się wymagań obligatoryjnych wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych, gatunków zwierząt oraz gatunków roślin, wymienionych w załącznikach nr 1–3 do rozporządzenia w sprawie siedlisk przyrodniczych
Poniższe wymogi obowiązuja rolników na terenie całego kraju			
7.	Art. 14 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28		Nie wolno wprowadzać na rynek żywności, która jest szkodliwa dla zdrowia lub nie

	stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”		nadaje się do spożycia przez ludzi
8.	Art. 15 rozporządzenia nr 178/2002		Nie wolno wprowadzać na rynek paszy niebezpiecznej dla zwierząt i stosować jej w żywieniu zwierząt
9.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 4 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja II pkt 4 lit. g i pkt 5 lit. f do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 852/2004”		Rolnik jest obowiązany, jeżeli hoduje, zbiera lub poluje na zwierzęta lub wytwarza produkty podstawowe pochodzenia zwierzęcego lub jeżeli produkuje lub zbiera produkty roślinne, do postępowania z odpadami i substancjami niebezpiecznymi w taki sposób, aby uniemożliwić zanieczyszczenie produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów roślinnych
10.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 4 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja II pkt 4 lit. h do rozporządzenia (WE) nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany, jeżeli hoduje, zbiera lub poluje na zwierzęta lub wytwarza produkty podstawowe pochodzenia zwierzęcego, do zapobiegania występowaniu i rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych przenoszonych na ludzi wraz z żywnością pochodzenia zwierzęcego, w tym poprzez

		zgłaszanie podejrzenia takich chorób właściwym organom i podejmowanie środków ostrożności przy przyjmowaniu nowych zwierząt	
11.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A sekcja II pkt 4 lit. j oraz pkt 5 lit. h do rozporządzenia nr 852/2004	Rolnik jest obowiązany do stosowania: 1) dodatków do pasz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 sierpnia 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238) oraz ustawą z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2014 r. poz. 398), w tym w szczególności ze wskazaniami zamieszczonymi na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do tego opakowania; 2) produktów leczniczych weterynaryjnych zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii; 3) środków ochrony roślin i produktów biobójczych zgodnie z oznakowaniem lub etykietą	
12.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A sekcja III pkt 8 lit. a, b, d, e oraz pkt 9 lit. a i c do rozporządzenia nr 852/2004	Rolnik jest obowiązany do posiadania dokumentacji dotyczącej: 1) wszelkich odpowiednich sprawozdań (raportów) na temat przeprowadzonych kontroli zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego; 2) rodzaju i pochodzenia paszy podawanej	

		zwierzętom; 3) produktów leczniczych weterynaryjnych lub innych produktów leczniczych podawanych zwierzętom oraz dat ich podawania i okresów karencji; 4) wyników analiz próbek pobranych z roślin lub od zwierząt lub innych próbek pobranych dla celów diagnostycznych, istotnych ze względu na zdrowie ludzi; 5) stosowania środków ochrony roślin i produktów biobójczych
13.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A sekcja II pkt 6 do rozporządzenia nr 853/2004	Rolnik jest obowiązany do podejmowania odpowiednich czynności zaradczych określonych w zaleceniach pokontrolnych, wynikających z przeprowadzonych kontroli urzędowych
14.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część I pkt 1 lit. b-e oraz pkt 2-4 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”	Rolnik jest obowiązany zapewnić, żeby surowe mleko lub siara pochodziły od zwierząt, które spełniają wymagania określone w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 część I pkt 1 lit. b-e oraz pkt 2 do rozporządzenia nr 853/2004, z uwzględnieniem odstępstw i zakazów, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 część I pkt 3 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004

15.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część 1 pkt 5 do rozporządzenia nr 853/2004	Rolnik jest obowiązany do odizolowania zwierząt zakażonych lub podejrzanych o zakażenie którekolwiek z chorób, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części I pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 853/2004, w celu uniknięcia negatywnego wpływu na surowe mleko lub siarę pozyskiwane od zwierząt zdrowych
16.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część II pkt A, pkt B ppkt 1 lit. a, d, ppkt 2 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004	Rolnik jest obowiązany do przestrzegania w gospodarstwie, w którym jest produkowane surowe mleko lub siara z przeznaczeniem do wprowadzenia na rynek, warunków, które dotyczą: 1) pomieszczeń i wyposażenia, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części II pkt A do rozporządzenia nr 853/2004; 2) higieny podczas udoju, przechowywania i transportu, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części II pkt B ppkt 1 lit. a, d, ppkt 2 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004
17.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja X rozdział 1 pkt 1 do rozporządzenia nr 853/2004	Rolnik produkujący jaja jest obowiązany, do czasu ich sprzedaży, przechowywać je tak aby były: 1) czyste, suche, wolne od obcych zapachów; 2) skutecznie zabezpieczone przed wstrząsami i bezpośrednim działaniem

		promieni słonecznych	
18.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja I pkt 4 lit. e i g do rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 183/2005”	Rolnik będący podmiotem działającym na rynku pasz jest obowiązany do: 1) przechowywania i przewożenia odpadów oraz substancji niebezpiecznych oddzielnie i bezpiecznie, w sposób zapobiegający niebezpieczeństwu zanieczyszczenia pasz; 2) uwzględniania wyników stosownych analiz próbek produktów pierwotnych lub innych próbek istotnych dla bezpieczeństwa pasz	
19.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 5 oraz załącznikiem III pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 183/2005	Rolnik jest obowiązany do przechowywania oraz dystrybuowania w gospodarstwie pasz zgodnie z wymaganiami, o których mowa w załączniku III pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 183/2005	
20.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 6 rozporządzenia nr 183/2005	Rolnik może zaopatrywać się i stosować pasze pochodzące wyłącznie z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 183/2005	
21.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja II pkt 2 lit. a, b i e do rozporządzenia nr 183/2005	Rolnik będący podmiotem działającym na rynku pasz jest obowiązany do prowadzenia w gospodarstwie dokumentacji dotyczącej: 1) każdego przypadku zastosowania środków ochrony roślin oraz produktów biobójczych; 2) stosowania nasion zmodyfikowanych genetycznie; 3) źródła i ilości paszy w każdej partii	

			przyjmowanej, a także przeznaczenia i ilości paszy w każdej partii wydawanej
22.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniającego dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 152 z 16.06.2009, str. 11) oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 37/2010”		Rolnik jest obowiązany do przestrzegania: 1) w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego maksymalnych lub tymczasowych maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych stosowanych w weterynaryjnych produktach leczniczych, określonych w tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia nr 37/2010; 2) zakazu stosowania substancji określonych w tabeli 2 w załączniku do rozporządzenia nr 37/2010
23.	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów		Rolnikowi nie wolno: 1) wprowadzać do obrotu jako żywność lub pasza, 2) podawać zwierzętom

	pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 396/2005”		– produktów objętych załącznikiem I do rozporządzenia nr 396/2005, jeżeli produkty te zawierają pozostałości pestycydów przekraczające największe dopuszczalne poziomy, o których mowa w załącznikach II i III do rozporządzenia nr 396/2005, albo wartości, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 396/2005
24.	Art. 18 rozporządzenia nr 178/2002		Rolnik jest obowiązany do zapewnienia identyfikowalności zwierząt hodowlanych, żywności, pasz oraz substancji przeznaczonych do dodania do pasz: 1) dostarczonych rolnikowi, 2) które rolnik wprowadza na rynek – w tym w szczególności poprzez posiadanie odpowiedniej dokumentacji W przypadku gdy rolnik uzna, że żywność przez niego wyprodukowana jest niezgodna z wymogami w zakresie bezpieczeństwa żywności lub gdy podejrzewa, że nie spełnia ona tych wymogów jest obowiązany do: 1) natychmiastowego postępowania w celu wycofania z rynku tej żywności; 2) powiadomienia o tym fakcie właściwych władz (organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej oraz inne organy w zakresie ich kompetencji);
25.	Art. 19 rozporządzenia nr 178/2002		

			3) współpracy z właściwą władzą; 4) poinformowania konsumentów o przyczynach wycofania żywności i w razie konieczności odbioru od konsumentów produktów już im dostarczonych, jeżeli inne środki nie były wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia
26.	Art. 20 rozporządzenia nr 178/2002		W przypadku gdy rolnik uzna, że pasza przez niego wyprodukowana jest niezgodna z wymogami w zakresie bezpieczeństwa pasz lub gdy podejrzewa, że nie spełnia ona tych wymogów jest obowiązany do: 1) natychmiastowego postępowania w celu wycofania z rynku tej paszy; 2) powiadomienia o tym fakcie właściwych władz (organy Inspekcji Weterynaryjnej); 3) współpracy z właściwą władzą; 4) poinformowania nabywcy paszy o przyczynach jej wycofania i w razie konieczności odbioru od niego produktów już dostarczonych, jeżeli inne środki nie są wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia
27.	Art. 3 lit. a, art. 4 pkt 2 oraz art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu	Art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1539, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie zdrowia zwierząt”	Nie wolno podawać zwierzętom gospodarskim, zwierzętom dzikim utrzymywanym przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie oraz zwierzętom akwakultury substancji, o których mowa w

	hormonalnym, tyreostatycznym i β-agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 3, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą Rady 96/22/WE”			art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 i art. 68 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
28.	Art. 3 lit. b dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt		Zabrania się utrzymywania w gospodarstwie zwierząt akwakultury, w których organizmie znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
29.	Art. 3 lit. b i 7 ust. 1 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt		Zabrania się umieszczania na rynku lub uboju zwierząt gospodarskich lub zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie, w których organizmach znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67, oraz w przypadku przewidzianym w art. 71 ust. 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
30.	Art. 3 lit. d i e dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 4 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt		Zabrania się umieszczania na rynku i przetwarzania mięsa zwierząt gospodarskich, zwierząt dzikich utrzymywanych przez

			człowieka jak zwierzęta gospodarskie i zwierząt akwakultury, w których organizmach znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
31.	Art. 4 pkt 1 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 53 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, art. 69 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem farmaceutycznym”	Rolnik musi przechowywać dokumentację leczenia zwierząt, przez 5 lat od daty dokonania w niej ostatniego wpisu
32.	Art. 4 pkt 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 66 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się posiadania i przechowywania w gospodarstwie produktów leczniczych weterynaryjnych zawierających: 1) substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu; 2) oestradiol 17β lub jego pochodne estropodobne
33.	Art. 4 pkt 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 67 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się podawania w postaci zastrzyków substancji, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, zwierzętom hodowlanym włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych

34.	Art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 68 ust. 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Ryby mogą być poddawane, w pierwszych 3 miesiącach życia, zabiegom mającym na celu zmianę płci, przy zastosowaniu leczniczych produktów weterynaryjnych o działaniu androgennym, których umieszczanie na rynku jest dopuszczone na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego
35.	Art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 68 ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się wykonywania czynności zootechnicznych na zwierzętach przeznaczonych do chowu lub hodowli, włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych
36.	Art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 71 ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się umieszczania na rynku mięsa lub innych produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących ze zwierząt lub od zwierząt, którym były podawane substancje o działaniu estrogennym, androgennym lub gestagennym, jeżeli przed dokonaniem uboju zwierzęcia nie był przestrzegany okres karencji wymagany dla wydalenia z jego organizmu produktów leczniczych weterynaryjnych
37.	Art. 3 ust. 1 lit. a dyrektywy Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz. Urz. UE L 213 z 08.08.2008, str. 31, z późn.	Art. 6 i 9 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie	Rolnik posiada numer siedziby stada. Powyższy obowiązek nie dotyczy posiadacza zwierzęcia utrzymującego nie więcej niż

	zm.), zwaną dalej „dyrektywą Rady 2008/71/WE”	identyfikacji i rejestracji zwierząt”	jedną swinie, z przeznaczeniem na własne potrzeby
38.	Art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/71/WE	§ 2-4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie księgi rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz (Dz. U. Nr 151, poz. 1268, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie księgi rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz”	Rolnik prowadzi aktualną księgę rejestracji świń, dokonując wpisów do tej księgi w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące obowiązek wpisu. Księga rejestracji świń w formie papierowej powinna być prowadzona zgodnie ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia w sprawie księgi rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz
39.	Art. 4 ust. 2 lit. a dyrektywy Rady 2008/71/WE	Art. 38 ust. 9 ustawy z dnia 5 lutego 2015 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. poz. 308), zwanej dalej „ustawą o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego” Art. 31 ust. 4 pkt 3 i 4 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt	Rolnik jest obowiązany do udostępniania na żądanie osoby upoważnionej do dokonywania czynności kontrolnych: pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli, dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz okazywania i udostępniania danych informatycznych
40.	Art. 4 ust. 2 lit. c dyrektywy Rady 2008/71/WE	Art. 25 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt	Dane zawarte w księdze rejestracji świń przechowywane są przez okres 3 lat od dnia utraty posiadania zwierzęcia
41.	Art. 5 dyrektywy Rady 2008/71/WE	Art. 17 ust. 2 pkt 3 i art. 20 ust. 2 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt § 1 ust. 3, § 3 ust. 3, § 4, § 6 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i	Rolnik jest obowiązany oznakować świnię bezwzględnie, a w każdym przypadku przed opuszczeniem przez swinie siedziby stada, za pomocą kolczyka założonego na lewą

		Rozwoju Wsi z dnia 2 listopada 2007 r. w sprawie sposobu oznakowania bydła, owiec i kóz oraz świń, określenia wzorów znaków identyfikacyjnych oraz wymagań i warunków technicznych koleczyków dla zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 220, poz. 1635, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie sposobu oznakowania bydła, owiec i kóz oraz świń”	małżowinę uszną lub tatuażu umieszczonego w sposób czytelny i trwały w obu małżowinach usznych świni albo na jej grzbiecie, zawierających numer identyfikacyjny zwierzęcia gospodarskiego
42.	Art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. Urz. WE L 204 z 11.08.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 248, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1760/2000”	Art. 17 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt § 1 ust. 3, § 3 ust. 1, 2–2b, § 6 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia w sprawie sposobu oznakowania bydła, owiec i kóz oraz świń	W siedzibie stada wszystkie sztuki bydła są znakowane przez umieszczenie na obu uszach koleczyków w terminie 7 dni od dnia urodzenia lub dnia kontroli granicznej w przypadku bydła przywożonego z państwa trzeciego (z wyłączeniem, gdy miejscem przeznaczenia jest rzeźnia, a uboju dokona się w terminie 20 dni od czasu przejścia takiej kontroli), jednak nie później niż do dnia opuszczenia siedziby stada, w której się urodziły. Bydło pochodzące z innego państwa członkowskiego zachowuje swoje oryginalne koleczyki
43.	Art. 7 rozporządzenia nr 1760/2000	Art. 9 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt	Rolnik posiada numer siedziby stada
44.	Art. 7 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1760/2000	§ 2 rozporządzenia w sprawie księgi rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz	Rolnik prowadzi aktualną księgę rejestracji bydła dokonując wpisów do tej księgi w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące obowiązek wpisu
45.	Art. 7 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia nr	Art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie	Posiadacze bydła zgłaszają fakt urodzenia,

1760/2000	identyfikacji i rejestracji zwierząt	śmierci oraz przewozu bydła do i z siedziby stada wraz z datami tych zdarzeń kierownikowi biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w terminie 7 dni od dnia nastąpienia tego zdarzenia
46.	Art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1760/2000	W siedzibie stada wszystkie sztuki bydła posiadają paszporty zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 czerwca 2007 r. w sprawie wzoru paszportu bydła (Dz. U. Nr 112, poz. 772) W paszporcie zamieszcza się wymagane dane natychmiast po przywiezieniu zwierzęcia do hodowli i bezpośrednio przed jego wywiezieniem
47.	Art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1760/2000	Rolnik będący posiadaczem bydła obowiązany jest przedstawiać, na żądanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz organów Inspekcji Weterynaryjnej, informacje dotyczące pochodzenia, identyfikacji lub przeznaczenia bydła
48.	Art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1760/2000	Rolnik prowadzi księgę rejestracji bydła w formie papierowej lub w formie elektronicznej i przechowuje dane zawarte w księdze rejestracji bydła, przez okres 3 lat od dnia utraty posiadania zwierzęcia. Księga rejestracji bydła w formie papierowej powinna być prowadzona zgodnie ze wzorem określonym w załączniku do

			rozporządzenia w sprawie księgi rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz. Księga rejestracji bydła jest udostępniana przez rolnika na żądanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych
49.	Art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz. Urz. UE L 5 z 09.01.2004, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 42, str. 56, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 21/2004”	Art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt § 1 ust. 3, § 3 ust. 1 i 1a, § 5, § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie sposobu oznakowania bydła, owiec i kóz oraz świń	W siedzibie stada wszystkie sztuki owiec lub kóz są właściwie znakowane za pomocą koleczyków, w terminie 180 dni od dnia urodzenia lub 14 dni od dnia przeprowadzenia kontroli granicznej w przypadku owiec lub kóz przywożonych z państwa trzeciego (z wyłączeniem, gdy miejscem przeznaczenia jest rzeźnia, a uboju dokona się w terminie 5 dni roboczych od dnia kontroli granicznej), jednak nie później niż do dnia opuszczenia siedziby stada, w której się urodziły. Owce lub kozy pochodzące z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zachowują swoje oryginalne oznakowanie
50.	Art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004	§ 2 rozporządzenia w sprawie księgi rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz	Rolnik prowadzi aktualną księgę rejestracji owiec lub księgę rejestracji kóz dokonując wpisów do tej księgi w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące obowiązek wpisu
51.	Art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 21/2004	Art. 25 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt § 3 rozporządzenia w sprawie księgi	Rolnik prowadzi księgę rejestracji owiec oraz księgę rejestracji kóz w formie papierowej lub w formie elektronicznej i przechowuje dane zawarte w księdze

		rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz Art. 38 ust. 8 pkt 4–6 ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego	rejestracji owiec oraz księże rejestracji kóz, przez okres 3 lat od dnia utraty posiadania zwierzęcia. Księga rejestracji owiec i księga rejestracji kóz w formie papierowej powinna być prowadzona zgodnie ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia w sprawie księgi rejestracji bydła, świń, owiec lub kóz. Księga rejestracji owiec i księga rejestracji kóz jest udostępniana przez rolnika na żądanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych
52.	Art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 21/2004	Art. 32a ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt	Rolnik dostarcza, na żądanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa lub organów Inspekcji Weterynaryjnej, informacje na temat pochodzenia, identyfikacji i miejsca przeznaczenia owiec lub kóz, które hodowca posiadał, przechowywał, transportował, sprzedawał lub ubijał w ciągu trzech ostatnich lat
53.	Art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 21/2004 w związku z art. 3 rozporządzenia nr 21/2004	Art. 25a ust. 1, art. 32a ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lipca 2005 r. w sprawie wzoru dokumentu przewozowego dla owiec i kóz (Dz. U. Nr 142, poz. 1195)	W przypadku przewozu owiec i kóz w obrębie terytorium państwa zwierzętom tym towarzyszą dokumenty przewozowe, które powinny być zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lipca 2005 r. w sprawie wzoru dokumentu przewozowego dla owiec i kóz oraz które powinny być przechowywane przez okres nie krótszy niż 3 lata od dnia przewozu zwierząt do miejsca

			przeznaczenia. Kopie dokumentów przewozowych dla owiec i kóz są dostarczane przez rolnika na żądanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa lub organów Inspekcji Weterynaryjnej
54.	Art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 21/2004 w związku z art. 3 rozporządzenia nr 21/2004	Art. 9 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt	Rolnik posiada numer siedziby stada
55.	Art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 21/2004 w związku z art. 3 rozporządzenia nr 21/2004	Art. 20a ust. 1 ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt	Spisu owiec lub kóz dokonuje się w stadzie co najmniej raz na 12 miesięcy, nie później jednak niż w dniu jesiennego przeglądu stada
56.	Art. 7 ust. 1–3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”		Rolnikowi nie wolno karmić przeżuwaczy białkiem pochodzenia zwierzęcego, w tym paszami zawierającymi takie białka, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w załączniku IV do rozporządzenia nr 999/2001
57.	Art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnikowi nie wolno karmić zwierząt hodowlanych innych niż przeżuwacze, z wyjątkiem mięsożernych zwierząt futerkowych, białkiem pochodzenia zwierzęcego, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w załączniku IV do

			rozporządzenia nr 999/2001
58.	Art. 7 w związku z załącznikiem IV do rozporządzenia nr 999/2001		Rolnik ma obowiązek postępowania z paszami zawierającymi białka, o których mowa w załączniku IV do rozporządzenia nr 999/2001, w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie pasz dla przeżuwczy takimi białkami
59.	Art. 11 rozporządzenia nr 999/2001	Art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Rolnik jest obowiązany niezwłocznie powiadomić organ Inspekcji Weterynaryjnej albo najbliższy podmiot świadczący usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o każdym przypadku podejrzenia wystąpienia TSE u posiadanych przez niego zwierząt
60.	Art. 12 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnik jest obowiązany, w przypadku podejrzenia wystąpienia TSE, do pozostawienia zwierząt z gatunków wrażliwych na zakażenie w miejscu ich przebywania
61.	Art. 12 oraz art. 13 rozporządzenia nr 999/2001	Art. 44 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Rolnik ma obowiązek przestrzegania nakazów i zakazów wynikających z decyzji wydanej przez powiatowego lekarza weterynarii oraz współdziałania przy zwalczaniu TSE
62.	Art. 15 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnikowi nie wolno wprowadzać na rynek ani wywozić, ani przywozić bydła, owiec lub kóz oraz ich nasienia, zarodków i komórek jajowych niespełniających wymagań, o których mowa w załączniku VIII i IX do rozporządzenia nr 999/2001, przy czym

			żywym zwierzętom oraz ich zarodkom i komórkom jajowym powinny towarzyszyć odpowiednie świadectwa zdrowia zwierząt wymagane przez przepisy Wspólnoty zgodnie z art. 17 rozporządzenia nr 999/2001, a w przypadku przywozu zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia
63.	Art. 15 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnikowi nie wolno wprowadzać na rynek potomstwa pierwszego pokolenia, nasienia, zarodków i komórek jajowych zwierząt podejrzanych lub u których potwierdzono TSE w okresie, o którym mowa w załączniku VIII w rozdziale B do rozporządzenia nr 999/2001
64.	Art. 55 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1107/2009”		Przestrzega się wymagań związanych z właściwym stosowaniem środków ochrony roślin, które obejmuje stosowanie zasad dobrej praktyki ochrony roślin i spełnianie warunków ustanowionych zgodnie z art. 31 rozporządzenia nr 1107/2009 i podanych na etykietach
65.	Art. 3 dyrektywy Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony cieląt (Dz. Urz. UE L 10 z 15.01.2009, str. 7), zwanej dalej „dyrektywą Rady 2008/119/WE”	Art. 12 ust. 4a pkt 1 i ust. 4b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie zwierząt”, oraz § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania	Rolnikowi zabrania się utrzymywania cieląt powyżej 8. tygodnia życia w pojedynczych boksach, z wyjątkiem cieląt trzymanych z ich matkami w okresie ssania oraz przypadków, o których mowa w art. 12 ust. 4b ustawy o ochronie zwierząt i § 14 ust. 1

		przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 15 lutego 2010 r.”	rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
66.	Art. 3 dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby kojce, w których cielęta są utrzymywane pojedynczo, spełniały warunki, o których mowa w § 15 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
67.	Art. 3 i 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby kojce, w których cielęta są utrzymywane grupowo, spełniały warunki, o których mowa w § 15 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
68.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 1 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, wyposażenie tych pomieszczeń oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były wykonane z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz nadających się do czyszczenia i odkażania
69.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 9 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby instalacja elektryczna w pomieszczeniach, w których są utrzymywane cielęta była wykonana w sposób określony w przepisach Prawa budowlanego
70.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 3 do	§ 8 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby w pomieszczeniach, w których są

	dyrektywy Rady 2008/119/WE	2010 r.	utrzymywane cielęta obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów były utrzymywane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt
		§ 18 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	W pomieszczeniach, w których utrzymuje się cielęta: 1) stężenie: a) dwutlenku węgla (CO ₂) nie powinno przekraczać 3 000 ppm, b) siarkowodoru (H ₂ S) nie powinno przekraczać 5 ppm; 2) koncentracja amoniaku (NH ₃) nie powinna przekraczać 20 ppm
71.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby w pomieszczeniach, w których są utrzymywane cielęta, wyposażenie tych pomieszczeń oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były sprawdzane co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki niezwłocznie usuwane
72.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 8 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik, który wyposaża pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, zapewnia, że system ten łączy się z: 1) systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego; 2) systemem wentylacji awaryjnej

			oraz, że system alarmowy jest testowany regularnie
73.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 5 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby cielęta miały zapewniony dostęp do światła naturalnego lub aby pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, były oświetlone przystosowanym dla nich światłem sztucznym (co najmniej między godziną 9 ⁰⁰ a 17 ⁰⁰)
74.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 5 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 6 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, w celu umożliwienia kontroli pomieszczeń, w których są utrzymywane cielęta oraz dogładania umieszczonych w nich cieląt o każdej porze, aby pomieszczenia te były wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie sztuczne
75.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 6 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 6 ust. 1 i § 15 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany dogłądać cielęta: 1) utrzymywane w systemie otwartym co najmniej raz dziennie; 2) utrzymywane w pomieszczeniach co najmniej dwa razy dziennie
76.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 6 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 14 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany otoczyć opieką chore lub ranne cielęta. Kiedy opieka rolnika nie przynosi rezultatów, musi on jak najszybciej uzyskać poradę weterynaryjną dla każdego z cieląt, a w razie potrzeby odizolować chore lub ranne cielęta. W przypadku, gdy wymaga tego stan zdrowia zwierzęcia, zwierzę to utrzymuje się na

			ściółce
77.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 7 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać cielęta w warunkach zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia
78.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	Art. 12 ust. 4a pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnikowi nie wolno utrzymywać cieląt na uwięzi, z wyjątkiem cieląt utrzymywanych grupowo w porze karmienia nie dłuższej niż jedną godzinę
79.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	Art. 6 ust. 2 pkt 7 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnik jest obowiązany, w przypadku grupowego utrzymywania cieląt na uwięzi podczas karmienia, do stosowania uprząży, pęt, stelaży, więzów lub innych urządzeń, które nie zmuszają zwierzęcia do przebywania w nienaturalnej pozycji i nie powodują zbędnego bólu, uszkodzenia ciała albo śmierci. W przypadku stosowania uwięzi muszą być one regularnie sprawdzane i w razie konieczności poprawiane, tak aby przez cały czas były wygodnie dopasowane
80.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 9 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, wyposażenie tych pomieszczeń oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były czyszczone i odkazane
81.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 9 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby: 1) odchody cieląt oraz niezjedzone resztki paszy były usuwane z pomieszczeń, w

			których utrzymuje się te zwierzęta, tak często, aby uniknąć wydzielenia się nieprzyjemnych woni; 2) pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, były zabezpieczone przed muchami i gryzoniami
82.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby podłoga w pomieszczeniach, w których są utrzymywane cielęta, była twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i niesłiska
83.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 7 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby miejsce do leżenia dla cieląt było wygodne, czyste i odwodnione
84.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 6 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku utrzymywania cieląt w pomieszczeniach, utrzymywać na ściółce cielęta do ukończenia 2. tygodnia życia
85.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 11 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany karmić cielęta paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego
86.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany stosować w żywieniu cieląt paszę zawierającą taką ilość żelaza, która zapewnia w ich krwi poziom hemoglobiny wynoszący co najmniej 4,5 milimol/litr
87.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany stosować w żywieniu cieląt powyżej 2. tygodnia życia paszę zawierającą pasze włókniste, przy

			czym dawkę tej paszy dla cieląt od 8. do 20. tygodnia życia zwiększa się od 50 do 250 g dziennie
88.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 17 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnikowi nie wolno zakładać cielętom kagańców
89.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 12 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany karmić cielęta co najmniej dwa razy dziennie
90.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 12 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku utrzymywania cieląt grupowo, gdy nie żywi się ich do woli lub z elektronicznych stacji odpasowych, zapewnić każdemu cielęciu dostęp do paszy w tym samym czasie
91.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 13 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 10 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić cielętom powyżej 2. tygodnia życia dostęp do wystarczającej ilości świeżej wody lub zapewnić możliwość zaspokajania pragnienia poprzez picie innych płynów. Jednakże w przypadku upałów oraz cieląt chorych rolnik jest obowiązany zapewnić stały dostęp do świeżej wody
92.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 14 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany umieścić wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia cieląt w taki sposób, aby zminimalizować możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody
93.	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 15 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 16 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby cielęta otrzymywały pokarm matki niezwłocznie po urodzeniu, nie później jednak niż przed upływem 6 godzin od

			urodzenia
94.	Art. 3 ust. 1 i 2 lit. a oraz art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń (Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2009, str. 5), zwanej dalej „dyrektywą Rady 2008/120/WE”	§ 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku grupowego utrzymywania knurów warchlaków, tuczników, knurków, loszek hodowlanych, loch i loszek po pokryciu, do zapewnienia im odpowiedniej powierzchni kojca, zgodnie z wymaganiami określonymi w § 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
95.	Art. 3 ust. 2 lit. b dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 25 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, w przypadku grupowego utrzymywania świń na betonowej podłodze szczelinowej, aby szerokość otworów i beleczek w podłodze spełniała warunki, o których mowa w § 25 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
96.	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnikowi nie wolno utrzymywać loch i loszek na uwięzi
97.	Art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 5 i 6 oraz § 24 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w stadach powyżej 9 sztuk loch, utrzymywać grupowo lochy i loszki od 4. tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem prosięnia, przy czym długość każdego z boków kojca powinna spełniać warunki, o których mowa w § 24 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
98.	Art. 3 ust. 5 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 21 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić świniom stały dostęp do materiałów i przedmiotów absorbujących ich uwagę, w szczególności słomy, siana, drewna i trocin, o jakości niewywierającej szkodliwego wpływu na ich

			zdrowie
99.	Art. 3 ust. 6 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 6 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 13 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany karmić świnie co najmniej raz dziennie, a jeżeli utrzymuje świnie grupowo – zapewniać im dostęp do paszy w tym samym czasie
100.	Art. 3 ust. 7 dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 13 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić lochom w okresie między odsadzeniem prosiąt a okresem okopodorodowym i loszkom, wystarczającą ilość pokarmu wysokoenergetycznego oraz pokarmu objętościowego lub wysokowłóknistego
101.	Art. 3 ust. 8 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część D pkt 3 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany do czasowego oddzielenia od grupy i utrzymywania pojedynczo świń chorych, zranionych, wykazujących agresję lub atakowanych przez inne zwierzęta
102.	Art. 3 ust. 8 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać świnie w warunkach zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia
103.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 1 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 26 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik nie powinien, w pomieszczeniach, w których utrzymuje się świnie, narażać tych zwierząt na hałas stały lub wywołany nagle, a natężenie tego hałasu nie powinno przekraczać 85 dB
104.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 5 ust. 1 i 6 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać świnie w pomieszczeniach oświetlonych co najmniej przez 8 godzin dziennie światłem naturalnym lub sztucznym o natężeniu co

			najmniej 40 lux
105.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 3 i rozdz. II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia dla świń były zbudowane w sposób umożliwiający utrzymanie świń w warunkach, o których mowa w § 4 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
106.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 5 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 7 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby podłoga w pomieszczeniach, w których są utrzymywane świnię, była twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia była gładka i nieśliska
107.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 7 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 10 ust.1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić świniom powyżej 2. tygodnia życia stały dostęp do wystarczającej ilości świeżej wody
108.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 23 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Wszelkie zabiegi, w celach innych niż lecznicze lub diagnostyczne, albo w celach identyfikacji świń, zgodnie z odpowiednimi przepisami, a które w rezultacie prowadzą do uszkodzenia lub utraty wrażliwej części ciała albo zmiany układu kostnego, są zakazane, z wyjątkiem: 1) redukcji kłów u prosiąt i knurów, 2) obcinania części ogona, 3) kastracji samców, 4) kolczykowania nosa u świń utrzymywanych w systemie otwartym, zgodnie z warunkami, o których mowa

				w § 23 ust. 2–6 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
109.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/120/WE		Art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt	Zabiegi lekarsko-weterynaryjne i zootechniczne lub inne zabiegi wynikające z technologii produkcji są wykonywane na zwierzętach wyłącznie przez osoby posiadające kwalifikacje określone odrębnymi przepisami, z zachowaniem koniecznej ostrożności, w sposób zapewniający ograniczenie cierpień i stresu zwierzęcia
110.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE		§ 24 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby powierzchnia kojca, w którym knury są utrzymywane pojedynczo, wynosiła co najmniej 6 m ² , a gdy krycie odbywa się w kojcu – co najmniej 10 m ²
111.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część B pkt 1 i część D pkt 1 i 3 do dyrektywy Rady 2008/120/WE		§ 19 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku utrzymywania loch, loszek, warchlaków i świń na chów grupowo, do podjęcia działań minimalizujących agresję i zapobiegających walkom zwierząt, w szczególności tych, o których mowa w § 19 ust. 4 i § 21 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
112.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część B pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE		§ 20 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany do poddania zabiegom przeciwko zewnętrznym i wewnętrznym pasożytom prośnych loch i loszek umieszczonych w kojcach do proszenia, jeżeli jest to konieczne.
113.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część B pkt 3 do dyrektywy Rady		§ 20 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zaopatrzyć kojce, w którym utrzymuje się lochy i loszki w

	2008/120/WE		tygodniu poprzedzającym przewidywany termin ich prośzenia, w materiał umożliwiający budowę gniazda, chyba że nie jest to możliwe ze względu na stosowany w gospodarstwie system odprowadzania gnojowicy
114.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część B pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby powierzchnia kojca do prośzenia umożliwiała prośzenie naturalne lub zapewniała osobie obsługującej dostęp do zwierzęcia
115.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część B pkt 5 i część C pkt 1 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, w przypadku utrzymywania loch z prosiętami, aby: 1) kojec wyposażony był w przegrodę zapobiegającą przygnięceniu prosiąt przez lochę; 2) w kojcu wydzielona była część całej podłogi, wystarczającej, aby zwierzęta mogły odpoczywać wspólnie w tym samym czasie, trwałej albo pokrytej matą, albo wyścielanej słomą lub innym odpowiednim materiałem
116.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część C pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić prosiętom swobodny dostęp do karmiącej lochy
117.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część C pkt 3 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 22 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby prosięta co najpóźniej do 28. dnia od dnia ich urodzenia przebywały z lochą, chyba że

			wystąpi zagrożenie zdrowia lochy lub prosięcia. Jednakże prosięta mogą być odsadzane także z innej przyczyny, nie wcześniej jednak niż w 21. dniu od dnia urodzenia, jeżeli po odsadzeniu zostaną umieszczone w pomieszczeniu uprzednio oczyszczonym, odkażonym i odizolowanym od pomieszczeń, w których utrzymuje się lochy
118.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część D pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	W przypadku konieczności mieszania warchlaków i świń utrzymywanych na chów grupowo rolnik jest obowiązany do łączenia w grupę zwierząt o zbliżonym wieku, gdy są one jak najmłodsze, najlepiej przed upływem tygodnia po odsadzeniu
119.	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdz. II część D pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	Art. 23 Prawa farmaceutycznego w związku z § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie kategorii stosowania produktu leczniczego weterynaryjnego oraz kryteriów zaliczania produktu leczniczego weterynaryjnego do poszczególnych kategorii stosowania i dostępności (Dz. U. Nr 107, poz. 683)	Wszystkie produkty lecznicze wydawane z przepisu lekarza, w tym uspokajające, mogą być podawane zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, wyłącznie przez lekarza weterynarii
120.	Art. 4 w związku z pkt 1 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącej ochrony zwierząt gospodarskich (Dz. Urz. WE L 221 z 08.08.1998, str. 23, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 316, z późn. zm.), zwanej dalej	Art. 12 ust. 1 i art. 12a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt	Zwierzęta powinny być pod opieką wystarczającej liczby personelu posiadającego odpowiednie umiejętności, wiedzę i kompetencje zawodowe

	„dyrektywą Rady 98/58/WE”		
121.	Art. 4 w związku z pkt 2 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 6 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 116, poz. 778), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 28 czerwca 2010 r.”	Rolnik jest obowiązany doglądać zwierzęta gospodarskie co najmniej raz dziennie
122.	Art. 4 w związku z pkt 3 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 6 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany wyposażyć pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie w stałe lub przenośne oświetlenie sztuczne, w celu umożliwienia kontroli tych pomieszczeń i doglądania umieszczonych w nich zwierząt o każdej porze
123.	Art. 4 w związku z pkt 4 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 14 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 10 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany chore lub ranne zwierzęta gospodarskie niezwłocznie otoczyć opieką, a w przypadku gdy opieka rolnika nie przynosi rezultatów w miarę potrzeby odizolować oraz niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza weterynarii. Jeżeli wymaga tego stan zdrowia takiego zwierzęcia, zwierzę to należy utrzymywać na ściółce
124.	Art. 4 w związku z pkt 5 i 6 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	Art. 12 ust. 6a ustawy o ochronie zwierząt	Rolnik, który utrzymuje zwierzęta gospodarskie jest obowiązany

			przechowywać przez okres 3 lat dokumentację weterynaryjną dotyczącą przebiegu leczenia, przeprowadzonych zabiegów weterynaryjnych oraz padłych zwierząt
125.	Art. 4 w związku z pkt 7 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać zwierzęta gospodarskie w warunkach zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia
126.	Art. 4 w związku z pkt 8 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były wykonane z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz nadających się do czyszczenia i odkażania
127.	Art. 4 w związku z pkt 9, 20 i 21 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	Art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, § 4 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 3 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby zwierzęta gospodarskie były utrzymywane w warunkach nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz niepowodujących urazów, uszkodzeń ciała lub cierpień
128.	Art. 4 w związku z pkt 10 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 8 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 7 ust. 1 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby w pomieszczeniach, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów były utrzymywane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt
129.	Art. 4 w związku z pkt 11 załącznika do	§ 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby

	dyrektywy Rady 98/58/WE	oraz § 4 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, były oświetlone przystosowanym dla danego gatunku zwierząt światłem sztucznym, z odpowiednią przerwą od tego oświetlenia lub, aby był zapewniony dostęp światła naturalnego
130.	Art. 4 w związku z pkt 12 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 3 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 2 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić zwierzętom gospodarskim, utrzymywanym w systemie otwartym, możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi
131.	Art. 4 w związku z pkt 13 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 7 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 6 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby wyposażenie i sprzęt używane przy utrzymywaniu zwierząt gospodarskich były sprawdzane co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki niezwłocznie usuwane
132.	Art. 4 w związku z pkt 13 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 8 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 7 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik, który wyposaża pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji zapewnia, że system ten łączy się z: 1) systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego; 2) systemem wentylacji awaryjnej oraz, że system alarmowy jest testowany regularnie
133.	Art. 4 w związku z pkt 14 i 18 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 11 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r., § 9 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r. oraz art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnik jest obowiązany karmić zwierzęta gospodarskie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego oraz w taki sposób i taką paszą, aby nie powodować urazów

			i uszkodzeń ciała lub innych cierpień
134.	Art. 4 w związku z pkt 15 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 12 ust. 1 i § 13 ust. 1–3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 9 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby zwierzęta gospodarskie miały dostęp do paszy z odpowiednią częstotliwością, o której mowa w § 12 ust. 1 i § 13 ust. 1–3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 9 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.
135.	Art. 4 w związku z pkt 16 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 10 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić zwierzętom gospodarskim dostęp do odpowiedniej ilości wody lub w inny sposób zaspokoić ich zapotrzebowanie na płyny
136.	Art. 4 w związku z pkt 17 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 7 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 6 ust. 3 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Wypożyczenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt gospodarskich umieszcza się w taki sposób, aby zminimalizować możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwić tym zwierzętom bezkonfliktowy dostęp do paszy i wody
137.	Art. 4 w związku z pkt 19 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	Art. 6 ust. 1a i ust. 2 pkt 1, 1a, 4, 7, 8, 12 i 17 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnikowi nie wolno okaleczać zwierząt, w tym zadawać albo świadomie dopuszczać do zadawania bólu lub cierpień, o których mowa w art. 6 ust. 1a i ust. 2 pkt 1, 1a, 4, 7, 8, 12 i 17 ustawy o ochronie zwierząt